

**Бутовець
Валерій
Володимирович**

Кандидат технічних наук, фахівець у галузі нафтохімії

Народився 28 червня 1947 р. у с. Володимирівка Городнянського району Чернігівської області.

Після закінчення хіміко-технологічного факультету КПІ (спеціальність «Основні процеси хімічних виробництв та хімічна кібернетика») у 1971 р. В. В. Бутовець вступив до аспірантури інституту «ВНДІПКнафтохім» (нині — УкрНДІНП «МАСМА»), де навчався та працював до 1974 р. Надалі обіймав посаду молодшого наукового співробітника, а з 1977 до 2007 р. очолював різні лабораторії (мастил на органічних і змішаних загусниках, мастил на мильних загусниках, техніки застосування та впровадження у виробництво мастил) в цій науковій установі. У 2007 р. учений став провідним науковим співробітником.

У 1976 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Розроблення методу і дослідження кінетики окиснення пластичних мастил».

Валерій Володимирович розробив метод та пристрій для оцінювання антиокиснювальних властивостей мастильних матеріалів у динамічних умовах, який широко використовувався під час створення нових додатків та мастильних матеріалів різного призначення, зокрема літєвих, безводних кальцієвих, комплексних літєвих, полісечовинних мастил. Під його керівництвом і за безпосередньою участю створена та впроваджена у виробництво низка ефективних продуктів: мастила до опор шарошкових бурових доліт; ущільнювальні мастила «Арматол-238», «Кранол», «Термокранол» і «Плитол»; напіврідке мастило до трансмісійних передач, авіаційне мастило «Аеромас»; мастило загального призначення «Маспол»; мастила спеціального призначення — до вузлів тертя механізмів літальних апаратів, промислового обладнання і транспортних засобів, до шарнірів однакових кутових швидкостей автомобілів.

Валерій Бутовець був співавтором понад 80 друкованих праць, серед яких 15 винаходів. Більшість його розробок захищені авторськими свідоцтвами й патентами. Він успішно співпрацював із вітчизняними і зарубіжними підприємствами, організаціями та компаніями в галузі створення мастильних матеріалів, неодноразово виступав із науковими доповідями на міжнародних конференціях і симпозіумах. Протягом багатьох років був членом ученої ради ДП «УкрНДІНП «МАСМА». Під його керівництвом захищена кандидатська дисертація.

За високі науково-технічні та трудові досягнення нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю «В пам'ять 1500-річчя Києва», грамотами та багатьма подяками.

Помер 4 липня 2008 р.

**Бялюк
Богдан Онуфрійович**

Академік УНГА, фахівець у галузі буріння свердловин

Народився 30 грудня 1936 р. у с. Ямниця Тисьменницького району на Івано-Франківщині.

Протягом 1954–1959 рр. Б. О. Бялюк навчався на нафтопромислому факультеті Львівського політехнічного інституту. Трудову діяльність розпочав бурильником в Первомайській конторі буріння тресту «Харківнафтогазрозвідка», потім був буровим майстром, начальником дільниці, а з 1967 р. — головним інженером Ізюмської контори розвідувального буріння. Під його керівництвом турбінним способом успішно пробурено першу в Україні надглибоку свердловину на Розпашнівській площі, почали широко впроваджувати алмазні долота вітчизняного виробництва й інші інноваційні технології.

Досвідчений спеціаліст у сфері буріння свердловин, у 1970 р. Богдан Онуфрійович почав працювати в системі тресту «Закордонгеологія» Міністерства геології СРСР в Афганістані.

Після повернення у 1974 р. в Україну став начальником Красноградської нафтогазорозвідувальної експедиції тресту «Харківнафтогазрозвідка», а в 1981 р. — генеральним директором об'єднання «Чернігівнафтогазгеологія». За період його роботи було відкрито нові газові та нафтові родовища: Хрестищенське, Кегичівське, Медведівське, Сахалінське, Коржівське, Андріяшівське, Південно-Панасівське, Яблунівське й інші.

Упродовж 1984–1991 рр. Б. О. Бялюк був заступником міністра геології України, а потім — заступником начальника Головного координаційного геологічного управління «Укргеологія» Міністерства геології СРСР. Одним із основних завдань у той період була організація масштабних бурових робіт на півночі Тюменської області. Очолюваний ним колектив української геологорозвідувальної експедиції займався пошуком глибокозалягаючих валанжинських покладів унікального Уренгойського газового родовища.

Після проголошення незалежності України Б. О. Бялюка призначили заступником голови Державного комітету України з геології та використання надр.

Звільнившись із державної служби, Богдан Онуфрійович продовжив трудову діяльність на посадах віце-президента корпорації «Укрзарубіжнафтогаз», консультанта ЗАТ «Надра», а з 2003 р. — помічника-консультанта народного депутата України.

Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр», нагороджено Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, Грамотою Верховної Ради України, багатьма галузевими відзнаками.